

гепатиту В, ускладнення та можливі наслідки дана проблема є надзвичайно актуальною. Ризик інфікування медпрацівників зумовлений контактом з кров'ю та іншими біологічними рідинами пацієнтів. Проведений нами аналіз показав, що інфікованість HBV серед медичних працівників (за даними лабораторного моніторингу) становить 1,8-4,6 % (2001-2004 рр.), що в 6,5 разу більше, ніж у цілому в популяції (за результатами серологічного обстеження окремих контингентів). Аналіз захворюваності контингентів різних професійних груп у період відсутності щеплень свідчить, що персонал лікувально-профілактичних закладів у 1,6-6,2 разу хворів частіше, ніж решта дорослого населення. Найбільш небезпечними в плані професійного інфікування є відділення хірургічного, стоматологічного та акушерсько-гінекологічного профілю.

З 2001 року згідно з наказом МОЗ України № 276 в області впроваджено щеплення медичних працівників проти гепатиту В. Відсоток охоплення щепленням зріс у 6 разів (з 7,7 % у 2001 р. до 47,9 % у 2004 р.). За цей же період намітилась стійка тенденція до зниження захворюваності медичних працівників вірусним гепатитом В (з 71,4 на 100 тисяч у 2001 році до 4,4 у 2004). У той самий час серед населення області даний показник (за 2001-2004 рр.) складає від 12,6 до 8,89 на 100 тисяч.

На підставі вищенаведених даних можна зробити такі висновки: працівники медичних установ належать до групи ризику; щеплення приводить до значного зниження захворюваності та інфікування вірусом гепатиту В.

В.В. Захлебаєва

КОРЕКЦІЯ МЕКСИДОЛОМ МОРФОФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЗМІН У ПЕЧІНЦІ ЗА ДІЇ РАДІАЦІЇ ТА СОЛЕЙ ВАЖКИХ МЕТАЛІВ

Сумський державний університет

В умовах прогресуючого техногенного забруднення навколишнього середовища одним з пріоритетних напрямків

медико-біологічних наук є вивчення впливу на живий організм різних екологічних чинників, зокрема іонізуючого випромінювання і хімічних речовин. Ця проблема досить актуальна, оскільки вищезазначені фактори є факторами ризику розвитку багатьох екологічно залежних хвороб, у т. ч. числі радіаційних і токсичних гепатитів.

Досліджена можливість використання мексидолу для корекції змін у печінці, спричинених сумісною дією іонізуючого випромінювання в дозі 0,3 Гр і солей важких металів.

Експеримент проведено на 30 білих щурах – самцях у 3-місячному віці масою 150-80 г.

Мексидол (2-етил, 6-етил-3-оксипіридину сукцинат) має виражену антиоксидантну, ангіопротекторну, антигіпоксичну, цитопротекторну активність. Його застосовують для лікування захворювань, які супроводжуються підсиленням перекисного окислення ліпідів і гіпоксією. Є також ряд досліджень про ефективність цього препарату в лікуванні токсичних гепатитів. Мексидол вводили внутрішньоочеревинно в дозі 50 мл/кг протягом 7 днів.

Проведеними експериментами виявлено, що опромінення щурів сумарною дозою 0,3 Гр на тлі застосування мексидолу спричиняє помірні морфофункціональні зміни в печінці. Збережена балочна структура печінкових часточок. Не зустрічаються гепатоцити в стадії некрозу і некробіозу. Гепатоцити збільшені за розмірами. Ядерно-цитоплазматичне відношення достовірно збільшене, достовірно збільшена і кількість двоядерних гепатоцитів, що свідчить про збереження компенсаторно-адаптаційних механізмів в органі.

У проведеному експерименті менше виражені зміни і на ультраструктурному рівні. Відмічено конденсацію хроматину по периферії ядра, розширення каналців гладкої ендоплазматичної сітки з їх вакуолізацією. Зміни мітохондрій вказують на порушення тканинного дихання. Гіпертрофія апарату Гольджі, наявність численних гранул підтверджують збереження білково-синтетичної функції гепатоцитів.

Морфологічні особливості печінки тварин, що отримували протягом 3 місяців із питною водою підвищену кількість солей важких металів і яким вводили мексидол, істотно змінюються.

Морфометричні показники мало відрізняються від аналогічних в інтактних тварин. Гістологічні дослідження виявили менше виражені деструктивні процеси – помірна дисконкомплексія печінкових балок, цитоплазма багатьох гепатоцитів зберігає базофільність, вогнища некрозу в часточках майже не зустрічаються.

При дослідженні вмісту мікроелементів у печінці піддослідних тварин виявлено достовірне збільшення кількості міді, хрому, марганцю, цинку та свинцю, зменшення кількості води і органічних речовин.

Таким чином, мексидол корегує морфофункціональні зміни в печінці, зменшує негативний вплив солей важких металів на орган.

Г.М. Іваненко, О.П. Іваненко, В.О. Олійник
КЛІНІКО-ДІАГНОСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ
ЛЕПТОСПІРОЗУ В ЛЕБЕДИНСЬКОМУ РАЙОНІ
Центральна районна лікарня, м. Лебедин

Мета роботи: виявити клініко-епідеміологічні та діагностичні особливості перебігу лептоспірозу в Лебединському районі.

Захворюваність на лептоспіроз в Лебединському районі щорічно зростає: у 2002 р. зареєстровано 2 хворих (1,7 на 100 тис. населення), у 2003 р. – 4 (3,4), у 2004 р. – 5 (5,37). Незадовільна ситуація з лептоспірозу в с. Штепівка, де щорічно реєструються тяжкі і дуже тяжкі випадки захворювання. Це в першу чергу пов'язано із збільшенням чисельності мишоподібних гризунів, що сприяло виникненню епізоотії серед них. У 2003 р. в районі зареєстровано 13 несприятливих господарств з лептоспірозу. Дослідження мишоподібних гризунів показало, що головними носіями лептоспір у